

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (Correlational Descriptive Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด จำนวน 125 ราย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผลด้วยสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้การวิเคราะห์แบบที (t-distribution)
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ในรูปคะแนนดิบ
$Beta$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ
R	แทน	ค่าที่บอกสัดส่วนของตัวแปรตามที่อธิบายได้โดยตัวแปรอิสระ
$R^2 \text{ change}$	แทน	ค่า R^2 ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อสมการเปลี่ยน
*,**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล โดยการหาความถี่ และร้อยละ ดังปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแล จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($n = 125$)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	51	40.8
หญิง	74	59.2
อายุ		
20 – 39 ปี	12	9.6
40 – 59 ปี	80	64.0
60 ปีขึ้นไป	33	26.4
($\bar{X} = 52.2$ ปี, $SD = 9.1$ ปี, Min = 20 ปี, Max = 70 ปี)		
สถานภาพสมรส		
โสด	17	13.5
คู่	97	77.5
หม้าย	11	9.0
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	42	33.6
ประถมศึกษา	55	44.0
มัธยมศึกษา	14	11.2
ปวช./ อนุปริญญา	6	4.8
ปริญญาตรี	8	6.4
อาชีพ		
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	27	21.6
รับจ้างทั่วไป	25	20.0
เกษตรกรกรรม	23	18.4
รับจ้างประจำ	22	17.6
ไม่ได้ทำงาน	18	14.4
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	10	8.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
< 5,000 บาท	33	26.4
5,001 – 10,000 บาท	55	44.0
10,001 – 15,000 บาท	16	12.8
> 15,000 บาท	21	16.8
(Mdn = 7,500 บาท, IR = 10,000 บาท , Min = 0 บาท, Max = 30,000 บาท)		
ความพอเพียงของรายได้		
เพียงพอ	20	16.0
ไม่เพียงพอ	105	84.0
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย		
สามี/ ภรรยา	46	36.8
บุตร	37	29.6
พี่/ น้อง	23	18.4
บิดา/มารดา	17	13.6
เชย/ สะใภ้	2	1.6

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ดูแลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.2) มีอายุระหว่าง 40 – 59 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 64.0) ส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรสอยู่ (ร้อยละ 77.5) สำหรับระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างจบชั้นประถมศึกษามีมากที่สุด (ร้อยละ 44.0) รองลงมา ไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 33.6) ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด (ร้อยละ 21.6) รองลงมาคืออาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 20.0) กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 5,001 – 10,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 44.0) รองลงมาคือ < 5,000 บาท (ร้อยละ 26.4) ความเพียงพอของรายได้ ส่วนใหญ่ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 84) ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย พบว่า เป็นสามี/ ภรรยากันมากที่สุด (ร้อยละ 36.8) รองลงมาเป็นบุตร (ร้อยละ 29.6)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลของผู้ดูแล โดยหาความถี่ และร้อยละ ดังปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแล จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับการดูแล ($n = 125$)

ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการดูแล		
1 - 6 เดือน	35	28.0
7 - 12 เดือน	22	17.6
13 - 18 เดือน	9	7.2
19-24 เดือน	19	15.2
25-30 เดือน	4	3.2
31-36 เดือน	13	10.4
> 36 เดือน	23	18.4
(Mdn = 14 เดือน, IR = 30 เดือน, Min = 1 เดือน, Max = 96 เดือน)		
ปริมาณเวลาในการดูแล		
1- 3 ชั่วโมง	43	34.4
4- 6 ชั่วโมง	62	49.6
7-10 ชั่วโมง	12	9.6
> 10 ชั่วโมง	8	6.4
(Mdn = 4 ชม., IR = 3 ชม., Min = 2 ชม., Max = 24 ชม.)		
ผู้ช่วยเหลือในการดูแล		
มี	88	70.4
ไม่มี	37	29.6
ประสบการณ์ในการดูแล		
เคย	5	4.0
ไม่เคย	120	96.0
เหตุผลในการดูแลผู้ป่วย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ	105	84.0
มีเวลา/ สะดวก	102	81.6
เป็นการตอบแทนบุญคุณ	51	40.0
มีความรู้ความสามารถ	7	5.0

จากตารางที่ 2 พบว่าระยะเวลาในการดูแลของผู้ดูแลมากที่สุดคือ 1 - 6 เดือน (ร้อยละ 28.0) รองลงมาได้แก่ มากกว่า 36 เดือน (ร้อยละ 18.4) ปริมาณเวลาในการดูแลมากที่สุดคือ 4- 6 ชั่วโมง (ร้อยละ 49.6) รองลงมาคือ 1 - 3 ชั่วโมง (ร้อยละ 34.4) ส่วนมากมีผู้ช่วยเหลือสับเปลี่ยนในการดูแล (ร้อยละ 70.4) และไม่เคยมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดมาก่อน (ร้อยละ 96.0) เหตุผลในการดูแลผู้ป่วยมากที่สุดคือ เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ (ร้อยละ 84.0) รองลงมาคือ มีเวลา/ มีความสะดวก (ร้อยละ 81.6)

3. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย โดยหาความถี่ และร้อยละ ดังปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วย จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($n = 125$)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	23.2
หญิง	96	76.8
อายุ		
< 20 ปี	1	0.8
20- 39 ปี	9	7.2
40 - 59 ปี	59	47.2
60 ปีขึ้นไป	56	44.8
($\bar{X} = 56.7$ ปี, $SD = 14.2$, Min = 5 ปี, Max = 91 ปี)		
สถานภาพสมรส		
โสด	12	9.6
คู่	80	64.0
หม้าย	23	18.4
หย่า/ แยกกันอยู่	10	8.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ทำงาน	35	28.0
รับจ้างประจำ	25	20.0
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	24	19.2
รับจ้างทั่วไป	21	16.8
เกษตรกรรวม	15	12.0
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	5	4.0
รายได้ต่อเดือน		
< 5,000 บาท	58	46.4
5,001 – 10,000 บาท	46	36.8
10,001 – 15,000 บาท	13	10.4
> 15,000 บาท	8	6.4
(Mdn = 5,500 บาท, IR = 7,500 บาท) (Min = 0 บาท, Max = 30,000 บาท)		
ความพอเพียงของรายได้		
เพียงพอ	17	13.6
ไม่เพียงพอ	108	86.4
สิทธิในการรักษา		
ประกันสุขภาพถ้วนหน้า	81	65.3
รับราชการ	21	16.9
ประกันสังคม	18	14.6
รัฐวิสาหกิจ	4	3.2
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	71	56.8
ประถมศึกษา	24	19.2
มัธยมศึกษา	25	20.0
ปริญญาตรี	3	2.5
ปวช./ อนุปริญญา	2	1.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชนิดของโรคมะเร็ง		
มะเร็งระบบอวัยวะสืบพันธุ์	82	65.6
มะเร็งระบบทางเดินอาหาร	23	18.4
มะเร็งระบบทางเดินหายใจ	17	13.6
มะเร็งระบบต่อมไร้ท่อ	3	2.4
จำนวนครั้งที่ต้องรับยาเคมีตามแผนการรักษา		
1 – 5 ครั้ง	72	57.6
6 – 10 ครั้ง	50	40.0
11 – 20 ครั้ง	3	2.4
จำนวนครั้งที่ได้รับจริง		
1 – 5 ครั้ง	104	83.2
6 – 10 ครั้ง	21	16.8
อาการแทรกซ้อน (ตอบได้มากกว่า 1 อาการ)		
ระบบทางเดินอาหารส่วนบน	116	92.8
ระบบประสาทและกล้ามเนื้อ	115	92.0
ระบบไขกระดูก	107	85.6
ระบบผิวหนัง	100	80.0
ระบบทางเดินอาหารส่วนล่าง	78	62.4
ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน		
ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองได้	5	4.0
สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองได้น้อย	23	18.4
สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองได้ปานกลาง	97	77.6

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 76.8) มีอายุระหว่าง 40 – 59 ปี (ร้อยละ 47.2) สถานภาพสมรสกลุ่มมากที่สุด (ร้อยละ 64.0) สำหรับระดับการศึกษา มากกว่าครึ่งไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 56.8) รองลงมาจบมัธยมศึกษา (ร้อยละ 20.0)

ส่วนอาชีพพบว่าไม่ได้ประกอบอาชีพมากที่สุด (ร้อยละ 28.0) รองลงมาได้แก่ รับจ้างประจำ (ร้อยละ 20.0) รายได้ของผู้ป่วย น้อยกว่า 5,000 บาท/ เดือน มากที่สุด (ร้อยละ 46.4) ใช้สิทธิประกันสุขภาพถ้วนหน้ามากที่สุด (ร้อยละ 65.3) ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งระบบอวัยวะสืบพันธุ์มากที่สุด (ร้อยละ 65.6) (มะเร็งปากมดลูก) รองลงมาได้แก่ มะเร็งระบบทางเดินอาหาร (ร้อยละ 18.4) (มะเร็งลำไส้) ยาเคมีที่ได้รับเป็นชนิดยาคิดทั้งหมด จำนวนครั้งที่ต้องรับยาเคมีบำบัดตามแผนการรักษาของแพทย์อยู่ในช่วง 1–5 ครั้งมีมากที่สุด (ร้อยละ 57.6) จำนวนครั้งที่รับยาเคมีบำบัดจริง คือ 1-5 ครั้ง (ร้อยละ 83.2) ส่วนใหญ่พบว่ามีอาการแทรกซ้อนจากยาเคมีบำบัดที่ระบบทางเดินอาหารส่วนบนมากที่สุด (ร้อยละ 92.8) รองลงมาคือระบบประสาทและกล้ามเนื้อ (ร้อยละ 92.0) ส่วนมากมีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองได้ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 77.6)

ส่วนที่ 2 ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด การสนับสนุนทางสังคม ตัณห์รักษาพยาบาลระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด

1. ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด โดยวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ และระดับความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ดังปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดของผู้ดูแล จำแนกตามรายด้านและภาพรวม ($n = 125$)

ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย มะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	คะแนนเต็ม	Min	Max	$\bar{X}$	SD	ระดับความรู้
ด้านการดูแลทั่วไป	13	10	13	12.7	0.65	มาก
ด้านการดูแลภาวะแทรกซ้อน จากยาเคมีบำบัด	10	3	10	9.0	1.5	มาก
ความรู้โดยภาพรวม	23	13	23	21.7	2.0	มาก

จากตารางที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดของผู้ดูแลพบว่า ผู้ดูแลมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด โดยภาพรวมและรายด้านในการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย 21.7 ($SD = 2.0$)

ด้านการดูแลทั่วไปคะแนนเฉลี่ย 12.7 ($SD = 0.65$) และด้านดูแลภาวะแทรกซ้อนจากยาเคมีบำบัดมีคะแนนเฉลี่ย 9.0 ($SD = 1.5$)

2. การสนับสนุนทางสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแล ดังปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม ($n = 125$)

การสนับสนุนทางสังคม	$\bar{X}$	SD	ระดับการสนับสนุนทางสังคม
การสนับสนุนด้านอารมณ์	3.91	0.72	มาก
การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า	3.88	0.74	มาก
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	4.03	0.79	มาก
การสนับสนุนด้าน สิ่งของ เงินทอง	3.62	0.72	มาก
การสนับสนุนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3.86	0.56	มาก
การสนับสนุนทางสังคมภาพรวม	3.86	0.71	มาก

จากตารางที่ 5 การสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแล พบว่า ภาพรวมของการสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ($SD = 0.71$) ซึ่งอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน ด้านที่มีการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุดคือด้านข้อมูลข่าวสาร ($SD = 0.79$) รองลงคือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ ($SD = 0.72$) การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า ($SD = 0.74$) การสนับสนุนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($SD = 0.56$) และ การสนับสนุนด้านสิ่งของ เงินทอง ($SD = 0.72$) ตามลำดับ

3. สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย ดังปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย
จำแนกตามรายชื่อและภาพรวม ($n = 125$)

สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย	$\bar{X}$	SD	ระดับของ สัมพันธภาพ
1. การทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ป่วยมีความสุข	3.38	0.56	มาก
2. การให้ความสำคัญในการเลือกคำพูดกับผู้ป่วย	3.31	0.57	มาก
3. การพูดและฟังผู้ป่วยตามความเหมาะสม	3.20	0.52	มาก
4. การพูดคุยในเรื่องที่ผู้ป่วยสนใจ	3.10	0.52	มาก
5. การเป็นผู้เริ่มต้นคุยกับผู้ป่วยก่อน	2.98	0.62	มาก
6. การอธิบายเหตุผลที่ผู้ป่วยสามารถ ยอมรับได้	2.94	0.54	มาก
7. การทำให้ผู้ป่วยยอมรับจุดอ่อนได้	2.83	0.64	มาก
8. การรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ป่วย	2.86	0.53	มาก
9. การมีความเข้าใจและความต้องการซึ่งกันและกัน	2.96	0.55	มาก
10. การมีความสนิทสนมผูกพันกับผู้ป่วยมากกว่าผู้อื่นในครอบครัว	3.63	0.53	มากที่สุด
11. การไม่มีความรู้สึกเบื่อหน่าย กลัวหรือลำบากใจในการดูแล	3.83	0.53	มากที่สุด
12. การปฏิบัติตนให้ผู้ป่วยรู้สึกไว้วางใจ มั่นคง ปลอดภัย	3.08	0.39	มาก
13. การพูดคุยกันถึงปัญหาและร่วมกันหาวิธีการแก้ไขปัญหา	3.00	0.35	มาก
สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วยภาพรวม	3.16	0.53	มาก

จากตารางที่ 6 สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย พบว่าภาพรวมของสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ($SD = 0.53$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อมูลรายชื่อ พบว่า ระดับของสัมพันธภาพที่มากที่สุด คือ การที่ผู้ดูแล ไม่มีความรู้สึกเบื่อหน่ายหรือกลัวลำบากใจต่อการดูแลผู้ป่วย ($SD = 0.53$) และ การที่ผู้ดูแลมีความสนิทสนมผูกพันกับผู้ป่วยมากกว่าผู้อื่นในครอบครัว ($SD = 0.53$) (ตามลำดับ) ส่วนระดับของสัมพันธภาพ ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ป่วยมีความสุข ($SD = 0.56$) การให้ความสำคัญในการเลือกคำพูดกับผู้ป่วย ($SD = 0.57$) การพูดและฟังผู้ป่วยตามความเหมาะสม ($SD = 0.52$) การพูดคุยในเรื่องที่ผู้ป่วยสนใจ ($SD = 0.52$) การเริ่มต้นคุยกับผู้ป่วยก่อน ($SD = 0.62$) การอธิบายเหตุผลที่ทำให้ผู้ป่วยสามารถยอมรับได้ ($SD = 0.54$) การทำให้ผู้ป่วยยอมรับจุดอ่อนได้ ($SD = 0.64$) การรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ป่วย ($SD = 0.53$) การมีความเข้าใจและความต้องการซึ่งกันและกัน ($SD = 0.55$) การปฏิบัติตน

ให้ผู้ป่วยรู้สึกไว้วางใจ มั่นคง ปลอดภัย ($SD = 0.39$) และการพูดคุยกันถึงปัญหาและร่วมกันหาวิธีการแก้ไขปัญหา ($SD = 0.35$) ตามลำดับ

4. พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ดังปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด จำแนกตามรายด้าน และภาพรวม ($n = 125$)

พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	$\bar{X}$	SD	ระดับพฤติกรรม
ด้านการให้ความเมตตาต่อผู้ป่วย	3.57	0.49	ดี
ด้านการให้กำลังใจและความหวัง	3.60	0.57	ดี
ด้านการสังเกตและการตอบสนองความต้องการ	3.45	0.62	ดี
ด้านการมีสัมพันธภาพที่สม่ำเสมอ	3.72	0.46	ดี
ด้านการยอมรับพฤติกรรมของผู้ป่วยทั้งทางบวกและทางลบ	3.50	0.64	ดี
ด้านการแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล	3.55	0.65	ดี
ด้านการชี้แนะข้อมูลที่เหมาะสมกับผู้ป่วย	3.35	0.68	ดี
ด้านการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย	3.49	0.60	ดี
ด้านตอบสนองความต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต	3.41	0.68	ดี
ด้านการช่วยให้เกิดความเข้าใจในผู้ป่วย	3.19	0.88	ดี
ด้านการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	3.40	0.60	ดี
พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	3.47	0.62	ดี
ภาพรวม			

จากตารางที่ 7 พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ($SD = 0.62$) ซึ่งอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับดีเช่นกัน ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการดูแลมากที่สุด คือ ด้านสัมพันธภาพที่สม่ำเสมอ ($SD = 0.46$) รองลงมาคือ ด้านการให้กำลังใจและความหวัง ($SD = 0.57$) ด้านการให้ความเมตตาต่อผู้ป่วย

($SD = 0.49$) ด้านการแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล ($SD = 0.65$) ด้านการยอมรับพฤติกรรมของผู้ป่วย ทั้งทางบวกและทางลบ ($SD = 0.64$) ด้านการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ($SD = 0.60$) ด้านการสังเกตและการตอบสนองความต้องการ ($SD = 0.62$) ด้านตอบสนองความต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ($SD = 0.68$) ด้านการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ($SD = 0.60$) ด้านการชี้แนะข้อมูลที่เหมาะสมกับผู้ป่วย ($SD = 0.68$) และด้านการช่วยให้เกิดความเข้าใจในผู้ป่วย ($SD = 0.88$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณเวลาในการดูแล ระยะเวลาในการดูแล ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย กับพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด

หลังจากทำการทดสอบการแจกแจงแบบโค้งปกติของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามพบว่า พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด มีการแจกแจงเป็นแบบโค้งปกติ ดังนั้นจึงนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient ดังตารางที่ 8 ส่วนตัวแปร ปริมาณเวลาในการดูแล และระยะเวลาในการดูแล มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติจึงไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ Spearman's Rank Correlation Coefficient ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด กับพฤติกรรม การดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ($n = 125$)

ตัวแปร	การสนับสนุนทางสังคม	สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย	ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด
การสนับสนุนทางสังคม	-	.313*	.177*	.482**
สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย		-	.143	.432**
ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด			-	.307**
พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 8 พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ พฤติกรรม การดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ตามลำดับ โดย การสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .482, p < .01$) สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .432, p < .01$) ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .307, p < .01$)

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง ปริมาณเวลาในการดูแลและระยะเวลาในการดูแล กับพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ($n = 125$)

ตัวแปร	r_s	p
ปริมาณเวลาในการดูแล	.178	.047
ระยะเวลาในการดูแล	-.142	.114

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $< .05$

จากตารางที่ 9 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด คือ ปริมาณเวลาในการดูแลมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = .178, p = .047$) ส่วนระยะเวลาในการดูแล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.142, p = .114$)

จากตารางที่ 8 และตารางที่ 9 พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระข้างต้นไม่พบว่ามีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากหรือสูง ($r_s \geq .80$) ดังนั้นตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอำนาจในการร่วมทำนายพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดได้ โดยไม่เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับมากหรือสูง (Multicollinearity) ตามข้อตกลงของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2543; Polit, 1996) แต่เนื่องจากปริมาณเวลาในการดูแล และระยะเวลาในการดูแล มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จึงไม่นำตัวแปรดังกล่าว เข้าวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ส่วนที่ 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลร่วมในการทำนายพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด

ตัวแปรที่มีอิทธิพลร่วมในการทำนายพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าอำนาจในการทำนายของตัวทำนายค่าพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ($n = 125$)

ตัวแปรที่เข้าสมการตามลำดับ	สัมประสิทธิ์		R	R ²	R ² change	t	P
	การถดถอย						
	b	Beta					
การสนับสนุนทางสังคม	.619	.332	.482	.233	.933	4.589	<.001
สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย	1.016	.264	.312	.320	.088	3.794	<.001
ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด	1.329	.194	.203	.360	.040	2.734	.007
R ² = .360							
ค่าคงที่ a = 8.548							
F = 22.662, p = .01							

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระที่เข้าสมการเป็นตัวแรกและสามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ได้ร้อยละ 23.3 ($R^2 = .233$) และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .332 หมายความว่า ผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดได้รับการสนับสนุนทางสังคม 1 หน่วย จะมีพฤติกรรมการดูแลดีขึ้น เท่ากับ .332 หน่วย ($Beta = .332$)

ส่วนตัวแปรที่เข้าสมการลำดับที่ 2 ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย เมื่อเข้ามาในสมการแล้ว ได้ร่วมกับตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมซึ่งเข้าสมการมาก่อนหน้านี้ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ได้เพิ่มเป็นร้อยละ 32.0 ($R^2 = .320$) และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .264 หมายความว่า สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลกับผู้ป่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมี พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ดีขึ้นเท่ากับ .264 หน่วย ($Beta = .264$) โดยสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วยช่วยให้การทำนายเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายกับความผันแปรของพฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ได้เพิ่มเป็นร้อยละ 8.8 ($R^2 \text{ change} = .088$)

ตัวแปรที่เข้าสมการลำดับที่ 3 ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด เมื่อเข้ามาในสมการแล้ว ได้ร่วมกับตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมและสัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลกับผู้ป่วย ซึ่งเข้าสมการมาก่อนหน้านี้ ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ได้เพิ่มเป็นร้อยละ 36.0 ($R^2 = .360$) และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .194 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมี พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด เพิ่มขึ้นเท่ากับ .194 หน่วย ($Beta = .194$) โดยความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ช่วยให้การทำนายเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายกับความผันแปรของพฤติกรรมในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 ($R^2 \text{ change} = .040$)

สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

1. สมการถดถอยในรูปของคะแนนดิบ คือ

พฤติกรรมในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด = $8.548 + .619$ (การสนับสนุนทางสังคม) + 1.016 (สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย) + 1.329 (ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด)

2. สมการถดถอยในรูปแบบมาตรฐาน คือ

พฤติกรรมในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด = $.332$ (การสนับสนุนทางสังคม) + $.264$ (สัมพันธภาพระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย) + $.194$ (ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด)

จากสมการถดถอยที่ได้ หมายความว่า ผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัดจะมี พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยที่ดี จะต้องได้รับการสนับสนุนทางสังคม การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย และจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด